

Sygn. akt: VII U 290/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2016 roku w Lublinie

sprawy J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o odsetki

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 31 grudnia 2015 roku znak: (...)

odwołanie oddala

Sygn. akt VII U 290/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. C. wypłaty odsetek od renty socjalnej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wypłaty odsetek z tytułu opóźnienia w ustaleniu i wypłacie renty socjalnej przyznanej decyzją z dnia 9 października 2013 roku oraz decyzją z dnia 19 listopada 2013 roku za okres od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty 4 grudnia 2013 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

J. C. w dniu 28 sierpnia 2012 roku złożył wniosek o rentę socjalną (k. 1 t. XII akt ZUS). Postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 roku organ rentowy zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowego w związku z odwołaniem wnioskodawcy od decyzji z dnia 30 września 2010 roku sygn. akt VII U 195/12 (k. 3 t. XII akt ZUS). W dniu 11 czerwca 2013 roku przekazano do komórki orzeczniczej ZUS kserokopie opinii biegłych wydanych w sprawie sygn. akt VII U 195/12 w celu rozpoznania wniosku ubezpieczonego (k. 8 t. XII akt ZUS). W dniu 12 czerwca 2013 roku akta rentowe J. C. zostały przesłane biegłym w celu wydania opinii uzupełniającej w sprawie VII U 195/12 (k. 9 t. XII akt ZUS). Po uzyskaniu akt w dniu 3 lipca 2013 roku wyznaczono badanie wnioskodawcy przez lekarza orzecznika ZUS. Wnioskodawca nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy

(k. 11-12 t. XII akt ZUS). Po wniesieniu sprzeciwu Komisja Lekarska uznała go za całkowicie niezdolnego do pracy od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2015 roku (k. 16 t. XII akt ZUS). Postanowieniem z dnia 7 października 2013 roku organ rentowy podjął postępowanie w sprawie wniosku o przyznanie renty socjalnej z dnia 28 sierpnia 2012 roku zawieszono postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2012 roku (k. 17 t. XII akt ZUS). Decyzją z dnia 9 października 2013 roku przyznano wnioskodawcy prawo do renty socjalnej od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2015 roku. Termin wypłaty świadczenia ustalono na 15 dzień każdego miesiąca. Wypłatę świadczenia zawieszono z uwagi na brak zaświadczenia z zakładu pracy stwierdzającego wysokość osiągniętego przez wnioskodawcę przychodu. (k. 21 t. XII akt ZUS). Pismem z dnia 10 grudnia 2013 roku J. C. zwrócił się o wypłatę odsetek ustawowych od renty socjalnej od dnia 1 sierpnia 2012 roku, od daty nabycia uprawnień do świadczenia. Zaskarżoną decyzją z dnia 31 grudnia 2015 roku organ rentowy odmówił wypłaty odsetek.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych wnioskodawcy, które nie były kwestionowane przez strony. W istocie stan faktyczny sprawy nie był zasadniczo sporny. Rozważeniu podlegała natomiast kwestia czy wypłata świadczenia rentowego J. C. nastąpiła z opóźnieniem, za które winę ponosi organ rentowy.

Odwołanie J. C. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 15 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013 r., poz. 982 ze zm.) w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie stosuje się odpowiednio art. 12-14, art. 61, art. 78-81, art. 88, art. 89, art. 93, art. 94, art. 98, art. 100 ust. 1 i 2, art. 101, art. 102 ust. 1, art. 104 ust. 4, art. 107, art. 114, art. 116 ust. 1b i 2, art. 118 ust. 1-5, art. 119 ust. 1, art. 121, art. 122 ust. 1, art. 126, art. 128, art. 129 ust. 1, art. 130 ust. 1, art. 133-135, art. 136a i art. 138-144 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy czym kwotę wolną od potrąceń i egzekucji ustala się według zasad określonych dla renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Odnosząc się do żądania wnioskodawcy o wypłatę odsetek stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 118 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust. 1, tj. w ciągu 30 dni.

Wedle ustępu 3. jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów.

Z kolei z art. 85 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 j.t.) wynika, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego organ rentowy nie dopuścił się zwłoki w rozpoznaniu wniosku J. C. z dnia 28 sierpnia 2012 roku. Należy bowiem mieć na uwadze fakt, że wówczas toczyła się sprawa wnioskodawcy od poprzedniej decyzji organu rentowego o prawo do renty socjalnej. Organ rentowy nie dysponował zatem aktami rentowymi niezbędnymi do merytorycznego rozpoznania wniosku J. C. z dnia 28 sierpnia 2012 roku. Po zwróceniu się do sądu o wypożyczenie akt organ rentowy uzyskał odpowiedź, że akta znajdują się w dyspozycji biegłych sądowych. W tej sytuacji organ rentowy oparł się na kserokopiach opinii biegłych lekarzy wydanych w sprawie VII U 195/12 i rozpoznał merytorycznie wniosek wnioskodawcy. Należy także zwrócić uwagę, że pomimo przyznania wnioskodawcy prawa do renty socjalnej decyzją z dnia 9 października 2013 roku jej wypłata została zawieszona wobec braku zaświadczenia z zakładu pracy stwierdzającego wysokość osiągniętego przez wnioskodawcę przychodu. Zatem podjęcie wypłaty świadczenia rentowego dopiero po przedłożeniu stosownych dokumentów przez wnioskodawcę należy uznać za w pełni słuszną.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że organ rentowy nie dopuścił się zwłoki w przyznaniu i wypłacie renty socjalnej J. C., co skutkowało oddaleniem odwołania.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §1 k.p.c., Sąd orzekł jak w sentencji.